Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 65. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го КВІТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 5, 1985 No. 65. VOL. XCII

„І голодним та втомленим трудами Радість дзвонів зголосить потік..."

„ХРИСТОС ВОСКРЕС — АЛИЛУЯ!"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА)

„Ви шукаєте Розп'ятого, Ісуса Назарянина. Він воскрес, — нема Його тут!" (Св. Марка 16:6).

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

Вітаємо вас із Святом над святами, вітаємо вас нашим рідним українським привітом Великодня — Христос Воскрес!

Великдень... Що за Свято, що за радість! Великдень — це об'явлення і проголошення усього найдорожчого й найсвятішого для нашого життя. Великдень із певністю говорить до нас про все найкраще і нагадує нам про безмежну досконалість і незбагнутий чар краси життя перемоги.

Віра апостолів завмирала з розп'яттям і смертю, але вона знову ожила з воскресінням Христа. Їхня надія згасла під час насильного знущання над Христом на Голгофі,але з воскресінням Христа вона зросла в ще сильнішу й непереможну віру. Від хреста вони відходили з гірким розчаруванням, але поява Живого Христа Спасителя викликала в них повну вірність Воскреслому та життєздатність для служіння Йому.

До чуда воскресіння можна підходити багатьома способами: по-філософськи — досліджувати його, по-біблійному — силкуватися збагнути контекст його походження, критично — дискутувати раціональність віри в нього, прагматично — шукати сутности його значення. Але найсвятіший підхід до воскресіння — це особистий досвід і відчуття його чудодійної сили в нашому житті, „щоб пізнати Його й силу Його воскресіння, аби досягнути якось воскресення з мертвих" (Фил. 3:10-11).

Воскресіння викликає почуття великого захоплення. Жінки-мироносиці „жахнулись" біля гробу від великої події воскресіння й їхній розум не міг збагнути та пояснити їхніх почуттів, їхнього захоплення. Сталося щось надзвичайно велике й воно полонило їхню душу, вони захоплювалися чудом із чудес і силою воскресіння. Чи так сильно переживаємо Великдень ми?

Друге почуття в Євангелії Великодня — це радість. Євангелист Матвій говорить, що мироносиці „пішли хутко від гробу, зо страхом і радістю великою, щоб учнів сповістити". А євангелист Лука довершує це благовістя: „А вони повернулись до Єрусалиму з великою радістю, прославляючи й хвалячи Бога". Апостоли „зраділи, що побачили Господа" воскреслого. Чи переживаємо цю велику радість Великодня, радість перемоги ми? Ми знову й знову чуємо про перемогу над смертю, над гріхами, над силами зла, над ворогом людства — безбожжям, над дияволом і неправдою. Чи це викликає в нас почуття радости? — Радіймо! Боротьба добра зо злом, Бога з дияволом, світла з темрявою, правди з неправдою, життя зо смертю закінчилася остаточно перемогою. Ще у п'ятницю здавалося, що сили зла перемагають, але Надія Воскресіння змінила це й від Першого Великодня християнство живе певністю, що остаточна перемога по стороні Бога, і коли ми з Богом, то й ми — переможці, бо Великдень — це свято перемоги!

(Закінчення на стор. 5)

„ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСЕННЯ — ЗАПОРУКА НАШОГО ВОСКРЕСЕННЯ ТА ЖИТТЯ"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ)

„Сказав їй Ісус: „Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, коли й умре, житиме".
(Івана 11, 25-26).

Дорогі у Христі брати і сестри в Україні та в розсіянні сущі — Христос Воскрес!

Для всіх християн свято Воскресення Христового є надзвичайно врочистим днем, бо в цей день святкуємо славну перемогу нашого Спасителя над смертю, а разом із тим і над ворогами Бога, правди, справедливости, волі, любови та духа над матерією. Тож і не диво, що в цей день оживає в нас усіх надія на краще завтра та зміцнюється віра в Того, що „воскрес із мертвих, смертю смерть переміг, і тим, що в гробах життя дарував".

Життя, дочасне і вічне, це — Божий дар, яким кожна людина повинна дорожити та його розвивати на своє добро і своїх ближніх. Особливо ми, християни, свідомі того, що людина сотворена Богом на його образ і подобу та викуплена великою ціною жертви на хресті, тому таке життя — це християнський обов'язок! Таке саме треба сказати і про збірне життя нашого народу. Він уповні зможе розвинути свої таланти тільки тоді, коли він буде повним господарем на своїй вільній землі. Воскресення Христове дає нашому народові підставу вірити, що він досягне цієї своєї мети. Через воскресення Христове Його послідовники сповнилися оновленою вірою. Вони стали безстрашними проповідниками Його Євангелії та будівничими Його Церкви.

Місія Христова має за завдання проповідувати Євангелію вбогим, сціляти розбитих серцем, проповідувати поневоленим визволення, сліпим прозріння, випускати мучеників на волю та проповідувати час Божого змилування, що вже настав. (Луки 4, 18-19). Тепер багато людей, навіть і тих, що вважають себе християнами, думають, що вистарчить дотримуватися тільки всього того з Христового навчання, що їм подобається. Вони навіть не хочуть вірити в Його воскресення та, взагалі, відкидають усе, що надприродне. Вони хочуть дати людям християнську етику без Христа. Вони не розуміють, що без віри в живого Христа ніхто не всилі жити з вимогами Христового навчання. Дав би Бог, щоб всі ми сповнилися силою воскресної віри. Шлях до перемоги веде через

(Закінчення на стор. 5)

Ніна Мудрик

ВОСКРЕСІННЯ

Блудить мряка полями зеленими
І сріблиться колосся від рос,
На межі між важкими ячменями
На хресті почорнілим — Христос.

Вялих квітів принагідну китицю
Хтось поклав біля втомлених стіп;
З-під повік у Розп'ятого світиться
Супокійного сяєва сніп.

І спливає в простір тихо даскою
І паде на колосся в зерні,
І зерно стане хлібом і паскою
На багатім і вбогім столі.

І голодним та втомленим трудами
Радість дзвонів зголосить потік;
Зломлять паску й поклоняться чудові
В тихім сяйві з-під Божих повік.

„ВІН ПОДОЛАВ СВІТ"

(СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

Всечесним Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям, та всім Боголюбивим Вірним Помісної Української Католицької Церкви!
Мир в Господі і наше Архиєрейське Благословення

„Прийдіть, усі вірні, поклонімся святому Христовому Воскресенню, ось бо прийшла через хрест радість усьому світові... бо перетерпівши розп'яття, він смертю смерть розрушив"
(Стихира „Воскресення Христове")

Святкування Воскресення Христового — „Празника празників" — уводить нас в ту „пасхальну містерію", яка є основним таїнством нашої віри, нашого відкуплення, „бо Пасха наша, Христос, принесений у жертву за нас" (1 Кр. 5,7). У пасхальному таїнстві міститься основа нашої віри в Боже Об'явлення, нашої надії в те, що віримо та джерело нашої пасхальної радости.

Зовнішнім проявом любови Божого Сина до Бога Отця, який післав Його у світ, щоб спасти Ним світ, є Його необмежений послух Богові Отцеві. Цей послух приводить Воплоченого Сина Божого до найглибшого умалення, у те, що св. Павло глибоко завважує: „Подобою явившися як людина, він умалив себе, ставши слухняним аж до смерти, і то смерти хресної. Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я..." (Фп. 2,8-9).

Це драматичне протиставлення Божого Сина, що постійно перебуває у славі Отця, як Друга Особа Триєдиного Бога, до Його умалення і скрайньої самоти у народженні, в укритім житті робітника в Назареті, потім мандрівного вчителя, а на хресті в словах: „Боже, Боже мій, чому Ти мене покинув?" (Мт. 27,46) — аж доки не випив чашу страждань аж до дна, — все це разом можна б зібрати думкою в тій напруженій картині, коли Христа знімають з хреста, щоб покласти Його до гробу, і теж у плачі Його Матері, що його поетично змальовує наша Літургія: „Не ридай наді мною, Мати, бачачи у гробі Сина, що його Ти безсіменно зачала в утробі. Бо я встану і прославлюся, і вознесу зі славою незмінно, як Бог, тих, що з вірою і любов'ю Тебе величають" (Єрусалимська Утреня — Канон п. 9).

Ми ніколи не зможемо відділити Воскресного Христа, який з усією переможною божеською силою виходить з гробу осяяний світлом воскресення — „неприступним світлом воскресення сяючого" (Воскресна Утреня, п. 1) — **від Христа в Гетсиманії з потом крові на обличчі у благальному виді до свого Отця — „Отче мій, коли можна, нехай мине мене ця чаша, та проте, — не як я хочу, а як Ти" (Мт.26,39) від Христа Великої П'ятниці розп'ятого на хресті. Передумова Його воскресення була Його смерть на хресті. Умалення Христа у воплоченні, терпіння і смерть на** Голготі завершились перемогою над смертю в день Його воскресення і стали враз з ним спільною радістю у спасенні, яке завершилось воскресенням, на яке ждемо усі і повторяємо кожночасно у „Вірую" — „очікую воскресення мертвих". Як дивно сплелись умалення, терпіння, пониження і смерть враз із воскресенням в нашу християнську радість і надію — дві живущі чесноти нашої душі.

Тому благовість празника Воскресення Христового — це благовість радости й надії для нас християн. Сила цієї благовісті в тому, що Христос вчинив нас учасниками свого воскресення. „Він став початком померлих, перворідженим із мертвих, щоб бути самому усім, серед усіх першим" (Молитва Анафори Літургії св. Василія Великого).

Таїнство воскресення, яке здійснилося в Христі, почалося і в нас через Хрищення. Святий Павло бачить це в образі нашого хрищення через погруження у воді: „Всі ми, що в Христа Ісуса охристились, у смерть його христились. Ми поховані з ним через хрищення на смерть, щоб як Христос воскрес із мертвих славою Отця, і ми теж жили новим життям (Рм. 6,3-4). Воскресення Христа запевняє нас, що на кінці найбільшої людської драми — смерти, — є початок кращого без терпінь безсмертного життя в спільноті Триєдиного Бога для всіх тих, що повірили в Христа і виконують Його волю у сповнюванні Його заповідей. Це наша християнська надія.

Воскресення Христове проповідує нам, що таки існує правдива радість і правдиве щастя для людини, яка уповає на Христа. Через послуги Христа Спасителя померлого на хресті і воскреслого в третій день нам відкрита є дорога і можливість увійти до повноти життя у всій своїй доступній для нас досконалості. При цьому одну умову поставлено нам: бути і нам учасниками страстей Христових, щоб могли стати учасниками Його воскресення. Учасниками Христових страстей стаємось, коли йдемо за ним, несучи свій хрест. Хрест — це великий символ терпіння, страждань. Наше життя на землі — то несення хреста. Таким хрестом є малі наші щоденні терпіння, є ним переживання кривд, є ним тілесні наші недомагання, є ним і переслідування і поневолення. Поети не раз кажуть, що на землі є море терпіння. Ми християни дивимося на терпіння не як на прокляття, але несення хреста до воскресення з Христовим послухом.

Послуху, з яким Христос сповнив волю свого Отця, Він вимагає і від нас: „Ти створив чоловіка, взявши прах із землі і, вдостоївши образом Твоїм, Боже, поставив Ти його у рясному раю і обіцював йому безсмертне життя і насолоду вічних благ за збереження заповідей Твоїх" (Молитва Анафори Літургії св. Василія Великого). Ця вимога, послуху Божим велінням, що була поставлена людині на самім початку її буття, зобов'язує і відкуплену людину сьогодні зберігати Божі Заповіді, бо це є Божа воля для нас, як запорука нашого вічного щастя. Він „осудив гріх плоттю своєю, щоб в Адамі вмираючи, ми оживотворилися в самім Христі" (Там же).

Такими ось думками, на основі правд нашої віри, ми поділились з вами, дорогі брати і сестри. Ті думки слова Божого в цей празник Великодня до вас розсіяних по всьому світі, а головно до вас, дорогих братів і сестер наших, в Україні, що несете важкий хрест поневолення, переслідувань та понижень людських прав, гідности і вольностей.

Христос дає нам своїм учням і нам, Його братам, два великі надприродні дари, які можемо так виразно відчути в день Його Воскресіння — це радість і надія. Радість в Христі робить нас вже тут на землі щасливими, бодрими, сміливими, а навіть безстрашними, бо що може статись нам з Христом, який нас укріплює і з нами йде дорогою життя. Він навіть гріє серце наше своїм словом, коли ми, як учні з Емаусу йдемо з Ним і Його не пізнаємо, поки не відкриє нам очей. Його радість, яку післав нам своїм воскресенням — то велика творча радість, що її у світі називають оптимізмом, хоч як воно вповні не відповідає цьому християнському слову, за яким стоїть Христове запевнення, яке дав перед своїми терпіннями і смертю: „Ви журитиметеся але журба ваша стане радістю... і ніхто ваших радощів від вас не відійме" (Ів. 16, 20, 22). Чи не пішли апостоли з тією радістю в світ проповідувати Христа, не зламали нею поганські кумирі, які приносили страх? Чи не прогнали Христові учні тією радістю всякі інші релігії і людські омани, що хотіли принести людині різні земські радості, що ставались нещастям людей? Чи не йшли вони з тією Христовою радістю Воскресення і на смерть враз із своїми учнями? О, дорогі браття і сестри, як мало ми вдумуємося в силу тієї Христової радости, яка перемінює душі і бачить життя, терпіння і боротьбу в іншому божественному світлі. І цю радість ми переживаємо кожного Великодня, коли співаємо цей безсмертний гимн Великодня: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав". Нехай тая радість ніколи не потухає в серцях наших, а провадить нас у світлу майбутність в Христі.

Основа і сила тієї радости Христової є у важкій чесноті, якої забракло вранці на третій день учням з Емаусу. В них

(Закінчення на стор. 5)

„НЕХАЙ ВОСКРЕСНЕ БОГ І РОЗСИПЛЯТЬСЯ ВОРОГИ ЙОГО..."

(ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА)

Високопреподобні й Всечесні Отці,
Преподобні Сестри,
Дорогі в Господі Брати і Сестри!

„Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим що в гробах, життя дарував".

На нашій землі не було й ніколи не буде сумнішого й страшнішого дня, як пропам'ятний день Святої і Великої П'ятниці, бо в той день сили темряви видали на смерть, несправедливо засудили, розп'яли на хресті та зложили до гробу Подавця життя, Спасителя світу, Богочоловіка Ісуса Христа, Господа нашого. Опечатавши гріб і поклавши сторожу війська, Христові вороги були переконані, що закінчилася історія життя Божественного Спасителя, що прийшов кінець Божому Синові.

Та сталося чудо, „чудо — чудо всіх чудес: істинно Христос воскрес". Третього дня Син Божий вийшов із гробу живий, щасливий, неспосібний уже терпіти й вмирати. Він „смертю смерть подолав". Цей світлий день Його Воскресення став найщасливішим і найсвітлішим днем людського роду, це „Празників празник і торжество всіх торжеств". Бо наш Спаситель дарував життя тим, що в гробах. Ми „покланяємося святому Христовому Воскресенню", бо через хрест „прийшла радість усьому світові", ми „славимо Воскресення Його, бо розп'яття перетерпівши, Він смертю Смерть переміг", співаємо у нашій літургії.

Перемога Божого Сина над силами темряви продовжується повсякчасно в історії Царства Божого на землі, відновляється в житті Містичного Тіла Христового — в житті Церкви. Ця радісна перемога нашого Спасителя над ворогами кріпить віру й надію українського народу тут у вільному світі, передусім же на нашій Батьківщині за Залізною заслоною в цю болючу річницю розп'яття і зложення до гробу Української Католицької Церкви в Західній Україні. Бо сорок років тому, дня 11-го квітня 1945 року, червона атеїстична влада окупанта ув'язнила наших українських католицьких Владик: Блаженнішого Отця Йосифа, Григорія Хомишина, Никиту Будку, Миколу Чарнецького, Івана Лятишевського, о. Петра Вергуна — Апостольського Візитатора, а в наступних роках Владик: Йосафата Коциловського і Григорія Лакоту; а на Карпатській Україні й Словаччині Владик Павла Ґойдіча ЧСВВ, Теодора Ромжу, Василія Гопка, щоб таким способом завдати смерть Українській Католицькій Церкві в країні серпа і молота.

В чому провинилися згадані наші Ієрархи? У Велику П'ятницю жиди оскаржували перед Пилатом Невинного Божого Агниця, кажучи, що „Він підбурює народ наш" (Лука 23.2). Подібною брехнею послужилися висланники атеїстичної влади окупанта в 1945-му році, судячи наших невинних Владик. Намовляли їх відректися Церкви, віри, приналежности до наслідника Апостола Петра, а коли наші Ієрархи твердо держалися Христа і Його правди, тоді їх невинних запроторено в тюрми. „Переслідували мене — переслідуватимуть і вас", сказав наш Спаситель (Йоан 15,20).

Царство сатани переслідувало наших Ієрархів: тюрмами, каторгами, знущаннями, але вони — скріплені силою Воскреслого Спасителя — мужньо перенесли всі злидні і своєю вірою, мужністю, своєю кров'ю і смертю прикрасили нашу Українську Католицьку Церкву авролею мучеництва. Ворожа влада окупанта закрила наші українські католицькі церкви, всі семінарії, всі релігійні видавництва, заборонили всяку побожну літературу, п'ятнувала тих священиків ворогами, які залишились вірними святій Церкві, а так званим Львівським „синодом", який записався в історії огидною пародією церковного синоду, опечатали гріб.

Христове Воскресення дає нам запоруку, що наша катакомбна Церква в Україні воскресне до нового життя. Ця наша мученицька Церква сьогодні в гробі, але вона встане, бо тим, що в гробах, Христос життя дарував.

В цю сумну річницю сороколіття зложення до гробу нашої Церкви ми підносимо до неба наші руки в благальній молитві псалмопівця: „Нехай воскресне Бог і розсиплються вороги Його, і нехай розбіжаться від Нього ті, що ненавидять Його". (Псалом 68,2). Просім усі Христа Переможця над смертю і дияволом, щоб Він скоро відсунув важкий камінь, який тяжить на опечатанім гробі нашої матерньої Церкви, щоб скоро заграли великодні дзвони, щоб правда затріюмфувала, щоб наші дорогі Брати і Сестри в Україні могли насолоджуватися воскресінням волі.

Це наші побажання для наших найдорожчих рідних у далекій Батьківщині. А вам, дорогі в Христі брати і сестри в цій свобідній країні Вашінгтона бажаємо у вірі, скріплення надії та оживлення любови, якою маємо обняти „друг друга", як одна велика християнська сім'я.

Бажаємо Вам веселих Свят! Христос Воскрес! Воскресне наша Церква!

Дано дня 25-го березня, 1985 року

† **Стефан**
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський
† **Василь**
Єпископ Стемфордський
† **Інокентій, ЧСВВ**
Єпископ епархії св. Миколая у Чикаго
† **Роберт**
Єпископ епархії св. Йосафата у Пармі

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І „В-ВО „СВОБОДА"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Смертю смерть подолав...

Уже близько дві тисячі років, як народився Бого-Чоловік, який доказав чудо-чудес: привертав життя померлим, Лазаря викликав із могили, і сам, віддавши своє життя за спасення людства, воскрес „в третій день згідно з писанням". Це було чудо-чудес і тому не дивниця, що й свято Воскресення Христового найбільше, найвеличавіше з усіх інших свят християнського світу. Символіка Різдва Христового у тому, що прихід на світ Христа в маленькому Вифлеємі у найскромнішій обстанові, яку дає вертеп, це віра у прихід Месії. Символіка Великодня — це вже здійснення віри і надії — Месія не тільки прийшов, але й зрадили Його, вбили і Він воскрес. У чудовій пісні стверджується, що Христос Воскрес і „смертю смерть подолав".

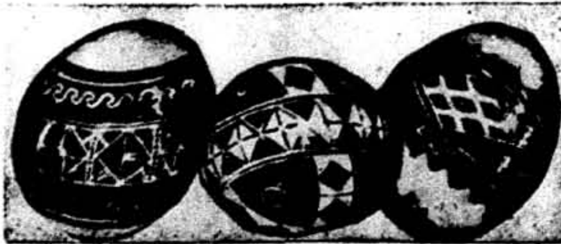
Символіка обох тих найбільших у році свят, зокрема та особливо символіка Свята Великодня, якнайдокладніше підходить до долі України і її нещасного люду. І коли тепер Україна і її народ переживають чи не найважчий період свого тисячолітнього християнського існування, то найбільш цілющим джерелом певности, що цей період закінчиться перемогою Правди, є саме чудо-чудес Христового Воскресіння. Якщо ворог вірить і тішиться, що поклав Україну в могилу і привалив ту могилу каменем, то його радість передчасна: живого 40-мільйонового народу з тисячолітньою християнською культурою та традицією своєї державности вбити не можна. Тільки засліплені партійним фанатизмом московські большевики можуть вірити, що їм вдасться перетворити український народ у „радянський народ" з російською мовою і культурою, — це тупа доктрина марксистів, які не вірять в Бога, не вірять в Христа і не вірять у можливість воскресіння.

Але віримо всі ми, які знаємо, що ідеальну гармонію світу могла створити тільки вища сила, яка всевідуща і всеприсутня, хоч її не видно. І тому й радуються люди, коли після триденної мовчанки задзвонять всі дзвони і сповістять, що сталося чудо чудес. В атеїстичному большевицькому „раю" заборонені прадавні традиції звичаї і обичаї, пов'язані з церковними святами. Тому і в сучасній Україні немає тієї пишної відправи і того святочно-радісного настрою, які були притаманні щорічному Великодневі у минулих роках. Але всі експерименти і всі заборони атеїстичної влади на протязі поверх 60-ти років не зуміли вимазати з пам'яті українських людей традиційні подробиці святкування Великодня в церкві, довкола Церкви і дому. Українська писанка завоювала світ і пишається у найкращих музеях світу. Залишилися чудові мистецькі образи з гагілками довкола церкви. І ніяка людська сила неспроможна перекреслити містики, якою сповите все те, чого не всилі вчинити обмежені людські руки й обмежений людський ум, та що може довершити всемогуча Господня сила.

„Христос Воскрес" — „Воістину Воскрес" — вітаються люди і радіють, тим паче що те свято збігається з весною, коли природа прокидається з зимового сну і воскресає у всій своїй пишноті. І хоч якою химерною буває незалежна від людських бажань погода, то все ж половина квітня — це гарний час. Весну прославляють тисячі віршів різних поетів у світі. І символікою Воскресення Христового займалися, займаються і будуть займатися мистці і письменники, бо вона глибока, прегарна і безсмертна. Атмосфера у підсовєтській Україні не сприяє радості, — адже одною з найбільш прикметних рис всіх комуністичних країн є сірі похмурі обличчя, які неначе забули вже, що можна сміятися.

Вільні українські люди на поселеннях у діяспорі радіють святом Воскресення Христового. Хоч у цій нашій великій громаді на поселеннях не все гаразд, хоч багато дечого не таке, як повинно бути, то все ж у днях Великодніх Свят забувається про недоліки, забувається, що нас ділить. Всі повинні знати і думати, що Христос терпів і помер за всіх без різниці їхньої раси, походження і світогляду і що Христос воскрес, щоб спасти людство.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

Іван Боднарук

ВІД ГОЛГОТИ ДО ВОСКРЕСЕННЯ

В небі, в зоряній безодні
Тонуть дзвони великодні,
Б'ються, тонуть тон-у-тон;
З ними никне, з ними гине
Тьма заслон.

Гаснуть зорі, знову світло.
Все радіє, все розцвіло:
Зникла сила перепон,
Вся земля — святий амвон!
Сяйвом душі всі облиті
І немає їм на світі заборон.

(Григорій Чупринка — „Великодні Дзвони")

До Великодніх Свят включає наш народ не лише дні самого Великодня з Великим Тижнем, але й тижні перед тим, а одним із них є „Вербний Тиждень", перед Вербною Неділею, що зветься теж Квітною, або Шутковою. У Вербну, або Лазареву Суботу, під час церковного обходу несли вербні гілки до церкви, а хто мав найбільшу вербу, той був щасливий. У Вербну Неділю святили вербове гілля і люди били один одного, промовляючи: Не я бю, щутка б'є, віднині за тиждень буде в нас Великдень.

До Великодня приготовлялися побожні українці від початку Великого посту. На „Страстях", коли читали в церкві 12 Євангелій, люди стояли зі запаленими свічками. Свічку ставили в хаті перед іконами, а потім ховали за образ. Коли хтось у хаті вмирав, то давали йому до рук запалену страсну свічку. У Велику П'ятницю перед полуднем виносили з церкви плащаницю. Обносили її тричі довкола церкви, а потім клали серед церкви й прикрашували Гріб Господній. У Галичині виставляли біля Божого Гробу почесну сторожу в одностроях.

Великдень — найбільше християнське свято, свято Воскресення Христового, символ загального відродження та обновлення. Віра в Христове Воскресення — підстава всієї Христової віри, тому апостол Павло писав: „Коли ж Христос не воскрес, то марна проповідь наша, марна і віра наша".

Ясно, що таке величне символічне свято сильно вплинуло не тільки на давню, ще поганську обрядовість нашого народу, але й спричинилося до витворення нової. З великодньою обрядовістю змішалися давні обряди, зв'язані з дохристиянським святкуванням весняного сонця. У великодніх звичаях, відомих нам головно з записів очевидців, знаходимо сліди трьох різних культів: культ роду, культу весняного сонця і культу Христа. Церковне свячення паски та всякої іншої поживи стало останніми часами в осередку всіх інших обрядових актів. Після свячення господар обходив із свяченим худобу, сад, пасіку, город, відповідно примовляючи, і, нарешті, всі входили до хати, де господар благословив дітей, що ставали перед ним навколішки. Після благословення господарства та хати розговлялися. Розговлялися насамперед свяченим яйцем. Крім паски і яєць, ніколи не бракувало серед свяченого смаженого поросяти, шинки, часнику, хріну й солі.

Після їжі починали дзвонити на дзвіниці і дзвонили три дні. Великодній Понеділок називали Обливаним. Хлопці обливали дівчат водою, а котра хотіла від того звільнитися, мусіла дати хлопцеві крашанку.

Великодні звичаї новітніх часів тісно пов'язані з передхристиянською ерою, а точніше сказавши, з обрядами свята весни. Наші предки в особливий спосіб святкували свято весни. Прихід весни зустрічали своє рідними обрядами і піснями, щоб закріпити всі блага, які вона зі собою закріпила. А щоб усі ці блага не знищили злі духи, вже на тиждень до свята весни народ переводив так зване очищення тіла та найближчого оточення, в якому жила деяка група людей. Очищення тіла полягало у стриманні від їжі деяких страв, страв люблених ніби злими духами. Очищення оточення полягало в паленні великих вогнищ, до яких вкидали спеціяльне зілля. Саме свято весни зустрічали наші предки дуже врочисто. Весь день горів вогонь; його пильнували, щоб не погас, поважні члени родів. Дівчата прибрані у вінки з весняних квітів виводили навколо вогню хороводи, співаючи при цьому пісні на честь „бога сонця", а також різні пісні, звані веснянками. Хлопці змагалися у стрілянні з луків, перескакуванні через огонь, пробували сили у швидкому бігу.

Після охрищення українського народу весняні обряди й очищення пов'язалися із святом Христового Воскресення, яке саме припадало завжди в українців на початок весни. Давні поганські звичаї заступлено іншими, пов'язаними з Христовим Воскресенням. З Великоднем пов'язаний теж звичай весняного культу предків, себто „Проводи", коли священик відправляє над могилами молитви, а люди кладуть на могилу паски. Звичай „проводів" є неначе продовженням передхристиянського звичаю „тризни", себто прийняття по померлих.

Як тільки священик посвятив паски, відразу кожний господар брав свою паску й чимдуж поспішав додому. У великодній обрядовості сонце відіграє вели-

(Закінчення на стор. 8)

Марта Р.

А великодні дзвони не дзвонили...

Провесна 1940 року. Сонце вже досить високо котилося по небосклоні і огрівало нас „змерзлих" довгою виснажливою зимою і подіями, що оточували наше довкілля.

Наближався Великдень. Ася, ввійшовши вранці до головної канцелярії, щоб забрати потрібні до її робочого дня документи, завважила, що всі службовці якось дивно похнюплено сиділи при столах.

Головна секретарка, давня знайома Асі, подаючи течку з паперами, значуче поглянула їй у вічі. В цій хвилині Ася помітила, що за письмовим столом побіч, де завжди сиділа молода жінка, сьогодні не було нікого. Вийшовши на коридор, почула за собою кроки. Оглянулась. Її доганяла секретарка, а проходячи побіч, і оглянувшись півголосом сказала: — Їх забрали цієї ночі! — А вона ж незадовго очікує дитини.

У кімнаті, де працювала Ася також дивно мовчазний настрій. А за кілька хвилин її давній знайомий, проходячи побіч, шепнув: — На залізничій станції підставлено товарні вагони.

Під час обідньої перерви Ася побігла додому. У їхній брамі стояв довголітній мешканець цієї камениці, знайомий її родини, і тихо сказав: — Вранці по вулиці крутились якісь „типи", поглядали у вікна вашого мешкання і питали мене про прізвище вашої родини. Втікайте! На станції є вже вагони..."

Цього дня рідня Асі виїхала з міста, а Ася шукала для себе захисту. Зайшла до своєї знайомої сусідки. Сусідка зустріла її схвильовано: — Вчора вранці я пішла до своєї приятельки поміряти сукенку, думала, вернуся скоро, бо залишила в хаті дитину, а повернулась сьогодні вранці. Попала якраз на обшук, кравчиню забрали, а всіх таких як, я передержали аж досьогодні. Щаслива, що дитиною зайнялась льокаторка, що побіч нас мешкає.

Добрі люди допомогли Асі, а знайомий лікар-жид обіцяв полагодити справу її у працедавця, ніби вона недужа, то й потреба вільних днів від праці. Третього дня транспорт від'їхав. Ася прийшла до праці. В бюрі — помітне відпруження. Незадовго повернулась і Асина рідня.

Життя котилось дальше, ніби в ньому не було ніякого виламу...

Хто міг, дуже вчасними ранками, спішив до віддалених церков, щоб підготовитись до Великодня духово, хто міг, їхав у вихідні дні на села, щоб дещо на Свята придбати із харчів, але вцілому над усім нашим життям нависла ніби якась густа хмара, в яку ніби не смів прорватись найменший ясний промічник.

Якось Ася, поспішаючи до праці, переходила парком. На одній бічній доріжчі побачила самітнього мужчину із похиленою в руках головою. Пізнала в ньому свого давнього сусіда. Підніс до неї своє бліде обличчя і розказував: — Я поїхав на село, щоб дещо придбати на Свята для жінки і дітей. І трохи привіз, але... але застав хату опечатану а сусіди сказали що їх вивезли... Що робити? Що?! — Затиснув кулаки, застогнав, зірвався з лавки і побіг перед себе. Ася кликала його, пробувала бігти, але він зник на закруті.

Був уже Великдень. Ася зі сестрою дуже вчасним ранком спішила до невеличкої церковці, що у другому кінці міста. В ручних торбинках — невеличкі пасочки-булочки і по одному яєчкові. Церковця вщерть набита людьми. Тиха Богослужба і півголосні молитви, у які часто-густо вкрадались тяжкі зідхання, а то й вибухи плачу. Це ще з осені... І от так недавно зникло безслідно багато членів найближчої родини, приятелі, знайомі...

Стояли рядом, тримаючи в руках пасочки, яйця, а священик проходив, відмовляючи молитву, посвячуючи дари Божі... І пісня „Христос Воскрес!" звучала сьогодні так дивно-сумно.

А потім Ася зі сестрою спішили до праці (в цьому році деякі неділі були робочими днями. Пізніше це змінено). І тут не-великодній настрій поміж працівниками-українцями: хтось тихо сказав „Христос Воскрес!"... Десь шепітливе „Веселих Свят!", сумно задумливі у декого погляди... Праця кінчається.

І тільки увечері, споживаючи „великодній сніданок" в родинному колі чи із приятелями, всі бажали собі... долі.

Було вже кілька тижнів по Великодні, коли на місці праці добре знайомий Асі, проходячи повз неї, кинув ніби нехотячи на її письмовий стіл записку. Ася, розгорнувши її, читала: — „Ми ще в дорозі. Наш вантажний поїзд-тюрма котиться далі і далі на схід. Наша рідна земля вже далеко поза нами. Моя жінка мужньо зносить цю подорож. Голодно і холодно тягнуться дні. Великдень був як кожний інший день. Ми з жінкою і такі як ми: старі, молоді і діти, стиснувшись у кут, тихо проспівали „Воскресну" і побажали собі... життя. Уже другий день стоїмо на якісь станції. Виходячи з хати, я вспів захопити кілька листів паперу, коверти і писальце. Якомусь робітникові, що переходив поруч і заговорив по-нашому (таки по-нашому!), я кинув записку і ще дещо. Не знаю, чи лист потрапить до вас... Кінчу... Бувайте і держіться..." Ініціяли.

— Так — сказав мій знайомий і значуче поглянув мені у вічі. Це лист чоловіка нашої службовички (його письмо) із головної канцелярії.

Цього дня в часі обідньої перерви ми мовчазно сиділи при полуденку, бо нам перед очима раз-у-раз з'являлись постаті тих двоє молодих людей, яких та нагло і нещадно вирвано з-посеред нас і кинуто в незнане....

Дорогі наші! Ми з вами...

В. Козак

НЕЗАБУТИЙ ЗЛОЧИН МОСКВИ

Цього року минає 40 літ від цієї герозвісної події, коли то московські посіпаки вночі з 10 на 11-го квітня 1945 року виарештували цілу Українську Католицьку Ієрархію в Західній Україні, а з Ієрархією також велике число видніших священиків, як із світського так і монашого духовенства. За старою російською традицією, яка тягнеться ще від російських царів, Петра I. Катерини II, Николая I. Александра II, Николая II, московські большевики заплянували знищити Українську Католицьку Церкву.

„За засадою удариш пастирів і розбіжиться стадо", большевики найперше виарештували Ієрархію, отже у Львові; Митрополита Йосифа Сліпого, його помічника Владику Никиту Будку, та апостольського візитатора Владику Николая Чарнецького, який тоді перебував у Львові. Цієї ж самої ночі заарештували в Станиславові старенького Владику Григорія Хомишина та його помічника Владику Івана Лятишевського.

Така сама доля стрінула пізніше Владику Йосафата Коциловського, єпископа Перемишля та його помічника Владику Григорія Лакоту, яких комуністична Польща, на домагання большевиків, видала з Перемишля до совєтського „раю". В Берліні заарештовано о. прелата Петра Вергуна, апостольського візитатора для українців на Німеччину, якого запроторено до далекої Караганди. Після арешту Ієрархії і перевезення її до Києва, большевики не мали зразу аргументів за що їх арештовано, бож звісно, що всі ці наші ієрархи були далекі від політики, а займались виключно душпастирськими справами своїх вірних.

Усе таки большевикам треба було знайти якусь видуману причину і тому, щойно майже по році, бо перед самим так званим „розбійничим собором" у Львові 1946 році, проголосили „акт оскарження", у якому кажеться: „Зі за зрадницької й коляборантської діяльности в користь окупантів слідчі органи арештували: Сліпого Йосифа, митрополита греко-католицької (уніятської) церкви, Чарнецького Миколу, Будку, Никиту, Хомишина Григорія, Лятишевського Івана, єпископів уніятської церкви". А далі в тій брехні кажеться так: „В хвилі арешту, найдено у названих осіб документи, які виказують злочинне співдіяння з Ґестапо та з карними і слідчими німецькими органами. Упродовж переведеного слідства, арештовані признали свою вину в тому, що розгорнули ворожу діяльність проти СРСР (УССР)".

Цими обвинувачуваннями большевицькі експерти ложі, ніколи не могли переконати, бо надто ясно кожному здорово думаючому було, що це видумані закиди, а ціль була, щоб зліквідувати Українську Католицьку Церкву, бо всі Владики на чолі з Митрополитом рішучо відмовились перейти на казьонне московське православ'я.

Арештовання Ієрархії УКЦ попередила стаття Володимира Росовича, відомого вислужника Москви (правдиве прізвище є Ґалан), яка була поміщена дня 6-го квітня 1945 у „Вільній Україні" п.н. „З хрестом, чи мечем?", яка в гидкий спосіб старалась понизити світлу пам'ять Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Цю статтю ще окремо видано та розповсюднювано по всіх громадах. Чи вона мала який вплив на українців католиків? Можна сміло сказати, що хто її брав в руки, з огидою викидав, бо всі занадто добре знали, хто був для української Церкви і народу їх Архипастир Митрополит Кир Андрей. Від малої дитини до старця, всі знали про Слугу Божого Кир Андрея, як свого опікуна, добродія, усіх бідних покривджених та переслідуваних. Всі українці, чи то були вірні українські католики, чи віруючі українці православні, уважали Слугу Божого Митрополита Кир Андрея за уособлення доброти, шляхетности, справжнього Слугу Божого та свого народу. Хоча і тепер ще лжебольшевицька пропаганда не вгаває, але постійно друкує різні напади на українську Церкву і на слубу Божого Андрея, то марна їхня злоба, бо Слуга Божий Митрополит Андрей, був, є і залишиться одним із найбільших наших Ієрархів та одним із найвизначніших українців нашого століття.

Українській Церкві, згідно з писанням Святого Письма, треба було дати свідчення Христовій Правді й Українська Католицька Церква то свідчення дала і ще постійно дає. Про це зворушливо свідчить св.п. наш Патріярх Йосиф у своєму завіщанні. Ось ті пам'ятні слова, які кожного віруючого українця повинні потрясти до глибини душі: „Увязнення ніччю, тайні судилища, безконечні допити і підглядання, моральні і фізичні знущання й упокорення, катування, морення, голодом, нечестиві слідчі і судді, а перед ними я, безборонний в'язень каторжник, „німий свідок Церкви", що знеможений, фізично і психічно вичерпаний, дає свідчення своїй рідній мовчазній і на смерть приреченій Церкві... І в'язень каторжник бачив; що і його шлях „на краю землі" кінчався приреченням на смерть".

(Закінчення на стор. 8)

Марія Барагура

ВЕЛИКОДНІ ЗВИЧАЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

II

При кінці минулого століття цей звичай забувся, залишилася тільки звичайна гостина по хатах, яка називалася „колодка". Це було щось у роді „карнавалу". Факт, що цей звичай плекало жіноцтво, свідчить, що початок його сягає часів матріярхату, коли головою роду була жінка.

Тепер цикл великодніх святкувань починається Квітною чи Вербною неділею. Верба мала й має велике значення серед українського народу з предковічних часів. Це дерево було наче тотемом, гербом, знаменем нашого народу. Воно й досі зберігає свою символіку. Верба виступає в народних піснях, у поезіях, у колядках. Вербою вдаряли одні одних ще в дохристиянських часах, щоб бути здоровим, вербою виганяють на св. Юра худобу на перше пасовисько, відвертають бурі, громи, градобій. Вербові „котики" ковтають, щоб набрати життьової сили, дівчина садить вербу, а коли вітка прийметься — знак, що одружиться. Вербу кладуть покійникам у домовину.

У християнські часи верба набрала нової символіки на пам'ятку в'їзду Христа-Царя до Єрусалиму, коли то люди вітали його гілками дактилевої пальми, що має назву „єрусалимської верби-іви". У нас замість пальми вживають гілок верби, верболозу, лози тому, що це дерево чи кущі ровиваються на весні найраніше. Освячену в церкві лозу-вербу роздається вірним. У деяких околицях до гілок причіпляли запалені свічки. Гілкою вдаряють одні одних злегка, примовляючи:

Не я б'ю, верба б'є
За тиждень Великдень.

або:

Будь здоровий як вода,
Будь багатий, як земля.

або:

Не я б'ю, верба б'є,
За тиждень — Великдень,
Недалечко — червоне яєчко.

Про вербу збереглися цікаві легенди — про її чарівну силу, цілющі надприродні властивості захищати людей від лихих сил, давати сховок душам померлих, очищувати воду, ворожити про одруження.

Після вербної неділі наступає Страсний, Вербний, Чистий, Білий або Жильний тиждень. Чистим називають його тому, що від найдавніших часів впродовж цього тижня очищувано хату водою і вогнем. На кожний день Страсного тижня припадає інша робота. Вся праця мусіла бути закінчена до Страсного четверга. Тоді теж господарі готували „трійцю" — трисвічник та менші воскові свічі на Страсті й до Плащаниці, щоб опісля залишилися як „громничні". „Трійцю" могли тримати тільки ці господарі які мали власну пасіку і віск. „Трійця" мала чародійну силу відганяти тучі, лихих духів, заворожувати смерть. У християнські часи „трисвічник" знаменує св. Трійцю.

Головним завданням господинь у Страсний Четвер було спекти обрядове печиво — „баби" й паски, яких було по Україні коло сорок різних родів і видів. До печення вживали спеціяльні дрова, які складали на протязі четвергів під час великого посту.

Піч розпалювали сухими галузками верби, „живим вогнем", потираючи два куски сухого дерева. Коли пекли в п'ятницю чи суботу, тоді підпалювали піч вогнем із страсних свіч. Коли тісто росло, в хаті мусіла панувати повна тиша. При садженні в піч господині примовляли таємні формули, закляття й молитви. Те саме робили, коли виймали готове печиво. Паски оздоблювано символічними фігурками птахів, баранців, хрестами, тризубами. Ці приговірки були присвячені життєдайному сонцю, спокоєві душ померлих, здоров'ю живучих, родючості почви. У християнських часах обрядове печиво означало життєдайний хліб, що його переламав Спаситель на Тайній Вечері, встановлюючи св. Евхаристію.

У Страсний Четвер родина споживала вечерю пізно, щоб могли бути присутніми душі померлих членів, для яких, як і на Різдво, залишали вільне місце при столі. Душі приходили тільки в присмерку, світла вони уникали й ховалися по кутках.

Народ вірив, що покійні справляють у Страсний Четвер свій Мертвецький або Наський Великдень. Стародавні вірування передають, що в Страсний Четвер душі померлих переходять із вирію по чарівному небесному мості у свої оселі, де колись жили. З прийняттям християнства люди вірили, що після страстей покійники сходяться в церкві з покійним пан-отцем і дяком і до третіх півнів відправляють Мертвецький Великдень. Ніхто живий не смів бути на цих відправах, бо духи роздерли б його. Таке повір'я збереглося до початку XX століття.

В давнину (XYI-XYII ст.) у Страсний Четвер молодь розкладала вогні, якими очищували від лихих сил поля, ліси, води, куди лише доходили заграви цих вогнищ. Розпалювали їх „живим вогнем", відстрашуючи злі сили, а заворожували врожай, здоров'я, добробут. Церква була противна цим очисним вогням через те, що при них відбувалися хороводи, танці, співи, музика. Врешті прийшло до компромісу — духівництво дало згоду на вогні, але без гуляння. Згодом вогні заступили свічки або лямпіони. Ці вогні в християнських часах символізують ватри, що їх розводили римські воїни, які стерегли Господнього гробу.

З прийняттям християнства у Страсний Четвер, коли відправляються страсті, хлопчаки замість дзвонів тарахкають довбешками й калаталками на знак жалоби. У старовину цим тарахканням відстрашували злих духів. Після Страстей господарі з свічником — „трійцею" обходять хазяйство, випалюють знак хреста на сволоках.

Був звичай вмивання крашанками на Великдень. Занурювали кілька крашанок у посудину з водою і вмивалися. Робили це для здоров'я.

(Продовження буде)

Веселих Свят!

З нагоди величних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітаємо Нескорений Український Народ на Рідних Землях, його одержимих борців за правду, волю і справедливість, як для свого народу так і для всього людства.

Вітаємо Українську спільноту в діяспорі і проводи її церковних, політичних і громадських організацій та установ.

Нехай Воскресіння Христове сповнить нас надією остаточної перемоги добра над злом, правди над неправдою, життя над смертю. Нехай істина Христової перемоги скріпить нашу віру, сповнить нас радістю та переконанням, що наспіє день Воскресіння нашої Батьківщини.

Христос Воскрес!

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ІЗ ПРАЗНИКОМ ПАСХИ

щире і сердечне

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

та обильних Божих Благодатей

пересилає

всім Золочівцям, всім Приятелям

о. Любомир Мудрий з Родиною

Усім Центральним Організаціям та їхнім Відділам членам ЗУАДК-у, усім Організаціям та усім Приватним Особам — добродіям ЗУАДК-у, усім Жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у, та всім нашим Братам і Сестрам в Україні й поза Україною сущим —

Мирних і Радісних Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО,

кріпкої віри у велике і неминуче Воскресення Української Державности та щедрої наснаги у допомозі потребуючим Українським Братам і Сестрам

бажає

Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Христос Воскрес!

Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття

бажає

Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Джерзі Сіті

Self-Reliance Federal Credit Union
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303
(201) 795-4061

Христос Воскрес!

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ

Воскресення Христового

— вітаємо —

ввесь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Управа Українського Спортово-Виховного Товариства ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ

НЮАРК, Н. Дж.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ДРОГОБИЧЧИНИ

бажає

всім своїм Землякам, бувшим Мешканцям міста Дрогобича, як рівнож всім Жителям Дрогобицького повіту

Радісних Свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

та всіх Господніх Ласк!

При тому інформуємо, що 3-ій том реґіонального збірника „ДРОГОБИЧЧИНА — ЗЕМЛЯ ІВАНА ФРАНКА" — вже приготовляємо до друку. На видання збірника потребуємо Вашої фінансової помочі.

За КОМІТЕТ:

Інж. Володимир Осередчук, голова

Роман Микита, касир **Микола Курчак**, секретар

Об'єднання Мистців Української Сцени ОМУС

щиро-сердечно вітає усе своє Членство Америки і Канади

із Великим Празником

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

УПРАВА

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ

щиро вітає Українську Громаду, а зокрема своїх Клієнтів

TRIDENT FEDERAL SAVINGS

РИЗУБ

700 Sanford Avenue ■ Newark, N.J 07108

Tel.: 372-0303

Всестороння фінансова обслуга

ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТЕ У СВОЇЙ УСТАНОВІ!

Адміністрація:

767 Sanford Avenue ■ Newark, N.J. 07108

Tel.: 371-1120

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК

«ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання

Веселих і Щасливих Свят

Воскресіння Христового

Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та цілій Українській Спільноті — складає

Дирекція

1st SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK

932 - 936 N. Western Avenue Chicago, IL 60622 (312) 772-4500

2166 Plum Grove Road Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393

DRIVE UP **CASH STATION®** WALK UP

820 N. Western Avenue • Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

З нагоди Світлого Празника

Воскресіння Христового

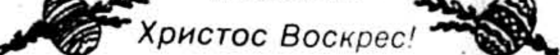
Дирекція й Урядники

Української Щадниці

у Філядельфії та її Філії у північно-східній дільниці міста

бажають

своїм Членам і всій Українській Спільноті багато радости, щастя й обильних Божих ласк.

Христос Воскрес!

Ukrainian Savings & Loan Association

1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

Tel.: (215) 329-7080

ФІЛІЯ

8100 Roosevelt Blvd., Philadelphia, Pa. 19152

Tel.: (215) 331-1166

ХРИСТОС ВОСКРЕС

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо щиро

всіх наших Членів та Прихильників

бажаємо їм

Веселих Свят! — Христос Воскрес!

та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

Христос Воскрес!

Родині, Клієнтам і Знайомим

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

АДВОКАТСЬКА ФІРМА

PITIO, OLESNYCKYJ & TURETSKY

1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111

(201) 399-4067
(201) 399-2943

Ірвінгтон, Н. Дж.

З нагоди Радісного Празника

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання

Веселих та Щасливих Свят!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ „САМОПОМІЧ" в Пассейку

229 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055 Tel.: (201) 473-5965

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Щиро вітаємо

з Воскресенням Христовим

і повідомляємо

Високоповажаних Панів Професорів і колишніх Учнів, що

40-ЛІТТЯ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

відбудеться

5-го і 6-го жовтня 1985 року

на „СОЮЗІВЦІ" — оселі Українського Народного Союзу.

До наших святкувань щиро запрошуємо усіх зальцбуржан.

КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 40-ЛІТТЯ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

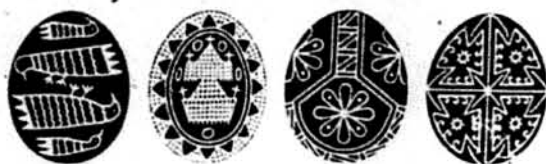
ВІТАЄ ЩИРИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

Веселих Свят!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНО ВОСКРЕС!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
усіх наших Приятелів та Знайомих
вітає
Юлія та Михайло Добоші

З ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
та бажаємо Щасливих Свят! ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Ірена, Роман, Віктор і Христина ЛАПИЧАКИ

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
БОГДАН ГРІНЯК з РОДИНОЮ

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
бажають
НЕОНІЛЯ та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
Любов М. і Мирослав Роговські та Тобі, і Нестор зі сином Данилком
Великдень 1984 Ірвінгтон, Н. Дж.

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ОСИП і НАТАЛКА СИҐІДИ
з родиною

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Ольга і Олександер Смалї з Родиною
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ЗНАНА ЮВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ
ZENON JEWELERS
110 Market St., Clifton, N.J. Tel.: (201) 471-0920
(Allwood Section)
Великий вибір годинників — діамантів і модної біжутерії по дуже приступних цінах. Прецизійна направа годинників і біжутерії. ZENON LEWANDOVSKI, власник

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Родині, Знайомим і ВШановним Клієнтам
найкращі побажання
Веселих і Щасливих Свят
пересилають
ДАРІЯ і ОРЕСТ МОСТОВИЙ
власники
DESNA REALTY, INC.
Newark, N.J. • East Hannover, N.J.

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Величнім і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих — по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія СНИЛИКИ

З нагоди Великого Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідним, Приятелям і Знайомим
найкращі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ пересилають
Оля, Роман і Ромчик Кобрин

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
Джерзі Сіті, Н. Дж. **Анна і Володимир КАРИЙ**

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажає
Дарія Стахів і сини: Юрко і Мирко дружиною

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають —
Зеня і Іван Бундзяки з синами Александром з дружиною Іреною та Ізидором

РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Спрінгфілд, Н. Дж. **Гільдана Зятик**

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих Свят
бажає Всім
Мирон Коблянський
власник
Circle Transportation Company Inc.
6515 Redman Road
Tel.: (704) 536-4433 Charlotte, N.C. 28212

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Вельмишановним Гостям, Приятелям і Родині
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —
Д-р Роман і Зузанна Сапович
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
128 E. Crocus Road Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: Area 609-522-3348

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам,
Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
бажають
Наталія Лазірко, дочка Наталка і син Олег
власники
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

Ювелірна фірма
І. Пеленський
— бажає —
Шановним Покупцям, Родині і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
1260 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel. 375-2467

Христос Воскрес!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Вп. Членам, Прихильникам та всій Українській Громаді щирі побажання
пересилає
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Нюарку
734 Sanford Ave. • Newark, N.J. 07106 • (201) 373-7839

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
всім своїм Приятелям і Родині
Оркестра „ҐАМА"
Богдан Матківський — (201) 374-1494

Веселих Свят
Христового
Воскресення
— бажає —
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ (201) 464-5806
„...нема музики без „ТЕМПО"

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям, Знайомим
і Вельми Шановним Покупцям
бажає
СТЕФАН МАКАР з ДРУЖИНОЮ і ДІТЬМИ
власник української ювелірної крамниці
MAKAR'S JEWELRY
STORE & SHOP
2022 Morris Avenue • Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 686-1931

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
бажають
Йосиф і Марія Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
214 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: MA 7-3093

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай Воскреслий Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.
— бажає —
Михайло, Анна Матияш і син Михайло IV
Обезпечений аґент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

Христос Воскрес!

Щиросердечно вітаємо
З СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ
Рідних, Приятелів і Знайомих та бажаємо
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!
ЕВГЕН ГРИЦАЙ
ІГОР і ОЛЮНЬКА ЛУКІВ з донечкою БОГДАННОЮ і сином РОМЧИКОМ

Радісних Свят Воскресення Христового
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ
ФІРМИ
ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE — INSURANCE
1339 Springfield Avenue ■ Irvington, N.J. 07111
Tel.: (201) 373-6434 — (201) 373-6453
бажають
ПЕТРО і ДАНУСЯ РИЧОК з донечкою МЕЛЯСЕЮ

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Знайомим і Дорогим Гостям нашого Ресторану.
CAPTAIN'S CLUB
RESTAURANT & LOUNGE
БАЖАЮТЬ ВЛАСНИКИ
Marian Pelc & Walter Haidai
Englewood Beach — 1855 Gulf Blvd
ENGLEWOOD, Fla. 33533
Tel.: (813) 474-4844

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— бажає —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники
Василь і Богуслава Гнатів з родиною

STI
scope travel inc
Tel. (201) 371-4004 845 Sanford Avenue,
Newark, New Jersey 07106 Cable Scopetrav Newark
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ МІСТ НЮАРКУ, ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦЬ
Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Юрій, Осипа і Олександер Яворські з Родинами
Орест Ткач, Борис Мицьо
УКРАЇНСЬКІ КРАМНИЦІ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES

БЕРКУТ
420-22 West Olney Avenue
Philadelphia, Pa. 19120
(215) 224-2646

ГОВЕРЛЯ
1060 Springfield Avenue
Irvington, N.J.
(201) 374-5768

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

„Христос Воскрес..."

(Закінчення зі стор. 1)

Тому святкуймо це найбільше свято в історії світу із почуттям радости великої, яку переживала Марія Магдалина, яка із зворушенням викликувала: „Я бачила Господа!" Дійсна радість Великодня — це знайти Христа, пізнати Його як особистого Спасителя, мати Його в нашому житі, переживати Його присутність, знати Його та випромінювати Його присутність у нашому особистому, церковному та національному житті.

Воскреслий Христос приносить радість туди, де смуток, світло, де темрява, спокій, де тривога, мир, де війна. Україна ще й тепер переживає Велику П'ятницю, переживає Голгофу, але вірмо що й для неї завітає це Великдень свободи духа, бо світла присутність воскреслого Христа дає нам запевнення: „Будьте відважні: Я світ переміг! Не лякайтеся! Я — Живий. Був Я мертвий, а ось Я Живий на вічні віки" (Об. 1:18).

Святкуймо Великдень не тільки як велику історичну подію, але переживаймо невимовну радість спілкування з Богом, щоб Його життєдайна й відроджуюча сила наповнила наше життя славою перемоги.

Бажаємо вам радісних і Богом благословенних свят Світлого Христового Воскресіння!

Христос Воістину Воскрес!

Пастор Олекса Гарбузюк
голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

Пастор Володимир Домашовець
генеральний секретар

Дано на Великдень
1985 Року Божого

„Христове воскресення..."

(Закінчення зі стор. 1)

Голготу до волі і правдивого життя, бо з тими, що йдуть тим шляхом, перебуває Христос-Переможець. Христове воскресення — це запорука нашого воскресення та нашого вічного життя. Дяка Богові, що Він Господом нашим Ісусом Христом дав нам перемогу! (1 Кор. 15,57).

З нагоди цих Великодніх Свят — вітаємо ввесь наш український нарід і всіх тих, що жертвенно працюють для його добра, бажаючи всім щедрих Господніх благословень для їхнього життя та праці: ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Головну Управу УЄО в ПА:

Володимир Багрій, президент
Паст. Володимир Боровський, секретар
Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі

„Він подолав..."

(Закінчення зі стор. 1)

заникла надприродна надія в Христові слова, а їх місце заступили людські хиткі сподівання. Наша радість виростає з коріння християнської надії, якою очікуємо з певністю від Бога спасення, всіх засобів до цього, очікуємо Божої майбутности і її бажаємо. Тому сказав Христос: „Радуйтеся і веселіться, бо нагорода ваша велика на небі" (Лк. 6,23). І надія наша не марна, бо джерелом її є всемогутність Божа, перед якою немає нічого неможливого, обітниці Божі і Христові, яким Бог є все вірний і любов Бога-Отця нашого, який не опускає ніколи дітей своїх. Надія золотою ниткою в'яже усі події історії нашого спасення з великою завжди пересторогою: „Не надійтеся на князів людських — в них нема спасення" (Пс. 145,3). Христос своїм воскресенням дав нам запоруку надії, що ведуть нас до спасення. Всі ми багаті в Христі Ісусі, які ми сильні в Ньому, які ми непереможні в Ньому!

Це відчувають наші брати і сестри в Україні, що знову підняли сміливо свої чола серед переслідувань. Тією святою надією жив стало великий наш Ісповідник Блаженніший Йосиф, якого заклики до радости і надії, ще гомонять у наших вухах, хоч це перший Великдень, що його святкуємо без нього. Радіймо Христовим Воскресенням, бо воно є основою всіх наших надій.

Нехай радість Христового Воскресення буде завжди для вас тією рушійною силою, що оживлює й освітлює наші надії і дає нам відвагу поборювати злобу і неправду, що навкруги нас. Нехай пам'ять про Христові Страсті і світле Його воскресення буде наукою для нас, що наші терпіння, терпіння нашої Української Церкви і народу завершаться перемогою правди над злом і радістю, якої нам ніхто не відійме. На це дає нам запоруку Воскреслий Христос, бо він подолав світ і царству Його не буде кінця.

Благодать Воскреслого Христа і любов Бога і Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма Вами.

Христос Воскрес!

† Мирослав Іван
Верховний Архиєпископ і Митрополит
і ієрархія Помісної Української Католицької Церкви

Дано в Римі,
при Храмі Жировицької Богоматері
і Святих Мучеників Сергія і Вакха,
у Хрестопоклонну Неділю,
дня 17-го березня 1985 р. Б.

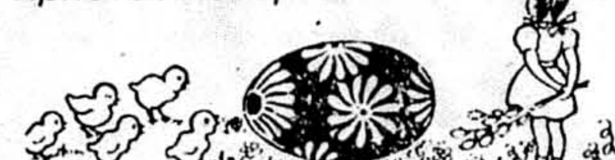

Американська преса пише про Великопосний концерт

У ньюаркському щоденнику „Стар-Леджер" з 1-го квітня ц.р. появилася велика світлина членів хору української православної церкви св. Андрея в Савт Бавнд Бруку під диригентурою Тараса Павловського з новинкою про це, що в неділю 31-го березня, в Українському Культурному Центрі в Бавнд Бруку відбувся великий Великопосний концерт сімох хорів української православної церкви. Щоденник підкреслює, що це вже п'ятий з черги такий концерт у часі Великого Посту, а тим разом він припав на два тижні перед Великоднем, що його святкують 14-го квітня вірні православної церкви.

ЗВЕРНЕННЯ

Президії і Центрального Комітету Об'єднання Надбужанців

З нагоди свят Воскресення Христового звертаємося до вас, сущих у розсіянні по країнах вільного світу. Хочемо поінформувати вас про працю Центрального Комітету Об'єднання Надбужанців. Завдяки інтенсивним змаганням ідейно наснажених одиниць та підтримці нашого землятцтва, ми приходимо вже до реалізації наших задумів: перший том нашого збірника „Надбужанщина" вже відданий до друку і повинен бути готовий влітку ц.р.

Наша рідна Надбужанщина відіграла велику ролю в історії українського народу. Вже на самих світанках нашої історії формувалось державне життя і виявляло себе в усіх своїх многогранних ділянках. На її території було зорганізовано Белзьке князівство, Буське князівство і Холмське князівство-королівство. Три великі й сильні державні центри постали вже в заранні нашої історії. Ми мусимо собі усвідомити наш духовий зв'зок із великим минулим, а також і відповідальність перед нашими майбутніми поколіннями за всю нашу духову спадщину, яку передали нам наші славні предки. Ми не сміємо закопати переданих нам скарбів духу, але мусимо їх зберегти і передати нашим нащадкам. Нам треба збудувати гідний пам'ятник, а цим пам'ятником буде збірник „Надбужанщина". Стараймося всі, щоб цей пам'ятник не посоромив нас, синів і доньок великих предків. Прикрасім його споминами, науково-дослідними працями, бо він залишиться, як живий свідок нашого минулого і буде по всіх великих бібліотеках у різних країнах вільного світу. Ця книга, напевно, дійде й до наших рідних в Україні і хтось її нишком прочитає.

Тепер ми видаємо перший том, з на черзі будуть дальші, в яких будуть опрацьовані цінні матеріяли з нашої історичної минувщини. Щоб усе це виконати, треба великий гурт людей до праці і треба коштів. У списках жертводавців ми маємо понад 600 людей, але багато з них досі пожертвувало лише по кілька чи кільканадцять долярів, а ця праця вимагає десятки тисяч долярів. Тому звертаємося з проханням до всіх надбужанців про великодній подарунок на ціль нашого збірника. Серед добробуту, в якому живемо, ми спроможні пожертвувати на цю благородну ціль бодай 100 долярів, навіть цю суму розложивши на рати протягом певного часу. Президія і Центральний Комітет Об'єднання Надбужанців плянує відбути II-ий з'їзд нашого землятцтва можливо восени цього року, після виходу в світ першого тому збірника.

Зі святами Христового Воскресення бажаємо всім надбужанцям і з-поза Надбужанської землі, які піддержують нас і допомагають, і їхнім родинам багато здоров'я, щастя й життєрадости і вітаємо нашим традиційним великоднім привітом

Христос Воскрес!

За президію
і Центральний Комітет
Об'єднання Надбужанців
Семен Романів,
голова Президії

Шевченківське свято в Міннеаполісі

Заходом Українського комітету Міннесоти в залі церкви св. Константина 10-го березня ц. р., о год. 3-ій по полудні, при чисельній публіці відзначено річницю народження Тараса Г Шевченка.

Програма виконана власними силами, складалася з доповіді та художньої частини. Відкрила її голова Комітету Л. Менжега, яка підкреслила важливість ролі Шевченка як пробудителя і Пророку, який вказав українському народові шляхи до здобуття волі.

У декламації „Це він" О. Третяка Ольга Остапчук дала образ величі головних думок Шевченка.

В доповіді „Тарас Шевченко—ідеолог нової України" п. Семенюк дав широке історичне підложжя часу і обставин в Україні, підкреслив ролю Кирило-Методіївського Братства та зацитував Шевченкові вислови-кличі, якими він будив зі сну пригноблений народ. Реферат присутні вислухали з напруженою увагою.

В інсценізації „Лебедина" гарно виконали ролі О. Хоролець та Оксана Колісниченко. Поему „Тополя" виконали сопрано Оксана Бриль, а деклямувала її частини п-і Остапчук, акомпаньювала Наталка Сингаївська.

О. Бринь проспівала „Плавай, плавай, лебедоньку" муз. К. Стеценка; „Полюбила чорнобрива" муз. К Стеценка, „Якби мені черевики" муз. А. Штогаренка, „Полюбилась я" муз. С. Рахманінова, „Зацвіла в долині" муз. І. Шамо. Співачка закінчила свій репертуар арією Галі з другої дії опери „Назар Стодоля" Т. Шевченка, муз. К. Данкевича. Акомпаньювала панна Сингаївська. Публіка нагородила виконавців щедрими оплесками.

Поемою „Гамалія" Писарський здобув признання публіки, бо і голосом і мімікою зумів представити похід чайок, палаючу Скутару визволення невільників і радісний поворот у рідний край.

Закінчилася програма „Заповітом", який почала О Бринь, а всі присутні підхопили. Цей концерт був вкладом в історію нашого культурного життя.

Василь Пакуляк

КЛЮБ В СІТОН ГОЛЛ

Савт Орандж, Н. Дж. — Українські студенти тут при Сітон Голл університеті зорганізували Український Клюб. Петро Матіяшек, студент біології, одержав дозвіл від адміністрації про зорганізування і об'єднання українських студентів на терені університету в такий Український Клюб. Перші організаційні сходини відбулися в понеділок, 25-го березня ц.р. На сходинах було рішено провадити працю для ширення відомостей про українську спадщину.

Українська писанка захоплює не-українців

Бристол, Па. (О.Т.). — Українська писанка має багато ентузіястів серед чужинців. Одною з них є Крістіна Бейн, з походження німкиня, що тут очолює Силвер Лейк нейчер сентер з мистецькою робітнею. Від вісьмох років вона влаштовує виставки українських писанок, а в березні курси як писати їх.

Цього року популярний торговельний журнал „Piggi Back", що обслуговує частину повіту Бакс з кількома містами і понад 100,000 мешканців, заходами К. Бейн помістив на цілу сторінку чотири знімки її писанок та пояснення, як виготовляти їх „українською технікою Лемко".

В часі телефонічної розмови вона підкреслила, що не треба бути аж українцем, щоб подивляти чар української писанки. Частину своїх писанок К. Бейн відставляє до Крамниці „Дора" в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філядельфії.

ВИСТАВКА С. ТУРА В ОМУА

Ню Йорк. — В неділю, 7-го квітня ц.р., о год. 1-ій по полудні тут в галерії Об'єднання Мистців Українців в Америці, при 136 Друга авеню, відбудеться відкриття виставки скульптур, фотографій і друків Стефана Тура. Виставка буде відкрита в будні від год. 6-8:30, в суботи й неділі від 1-8-ої год. вечора і триватиме до 14-го квітня.

Совєтський дипломат намагався завербувати шведського майора

Стокгольм, Швеція. — Шведська газета „Свенска Дагбладет" надрукувала повідомлення, в якому сказано, що совєтський дипломат намагався завербувати майора шведської армії, щоб дістати доступ до секретних даних про ракети західніх країн.

Газета наводить слова підполковника Леннарта Борга з відділу оборони штабу, який сказав, що совєтський дипломат звернувся до майора за інформацією відносно протитанкових ракет шведського виробництва і ракет, куплених у країн-членів НАТО.

Л. Борг додав, що совєтський дипломат — офіцер військової розвідки — запропонував майорові гроші за необхідну йому інформацію, але майор відмовився і розповів про цю пропозицію начальству. Совєтський дипломат негайно залишив Швецію.

Міністерство іноземних справ Швеції відмовилося прокоментувати це повідомлення. Речник міністерства оборони не повідомив ніяких додаткових деталів, але додав: „Все, що ми можемо підтвердити, це те, що спроба завербувати офіцера шведської армії мала місце і що цей офіцер займається питаннями озброєння."

У Польщі вдруге підвищено ціни

Варшава, Польща. — Після того, як уряд Польщі оголосив у понеділок, 1-го квітня, про друге підвищення цін, поліція патрулює найбільші фабрики і місця проживання прихильників забороненої профспілки „Солідарність".

Лідери „Солідарности" закликали населення до мирних протестів проти останнього підвищення на 20-22 відсотки цін на вугілля, ґаз і електричну енергію. У проведеному 1-го березня першому підвищенні ціни були підняті на 12-13 відсотків на продукти харчування.

Як стало відомо, поліція патрулювала на варшавській транспортній фабриці, на сталеливарній, де працює 8,000 робітників, і на судноверфі в Ґданську.

У Ґданську, де в 1980 році зародився рух „Солідарности", 200 робітників зібралися напроти судноверфу коло пам'ятника жертвам заворушень 1970 року. Але робітники послухали заклику поліції спокійно розійтися, і все обійшлося без інцидентів.

Третє підвищення, яке повинно заторкнути ціни на м'ясні продукти, має відбутися в липні. Лідери „Солідарности" попереджують, що якщо уряд не підвищить відповідно платню, щоб компенсувати підвищення цін, вони закличуть населення Польщі до загального страйку.

Проти підвищення цін, яке приведе до десятивідсоткового подорожчання життя в цілому, виступили засновник „Солідарности" Лех Валенса і три з половиною мільйони членів офіційних профспілок.

В суботу, 30-го березня, на нараді місцевої партійної організації міста Конін міністер внутрішніх справ Польщі Чеслав Кіщак різко критикував усіх, хто виступає проти підвищення цін. Він заявив, що „Солідарність", яка була заборонена після введення в країні в 1981 році воєнного стану, хоче підірвати комуністичну систему Польщі.

В АМЕРИЦІ

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ фінансів запропонувала гостріші закони виміни торгівлі поміж Японією і ЗСА. Хоча Уряд цю пропозицію відкидає, існує можливість, що Президент буде вимагати від Японії ширшого доступу для американських товарів з уваги на загальне обурення, яке викликує торговельна політика Японії.

ПОМИМО ТОГО, що частина членів законодатних тіл ставить під знак запиту високі платні, що їх дістають військовики в стані спочинку, чотири найвищі провідники усіх військових частин в ЗСА — армії, летунства, морських сил і морської піхоти запротестували проти змін у системі військових платень.

В СТЕЙТАХ ІЛЛИНОЙ і Айова захворіло понад 500 осіб, в більшости дітей, на затроєння молоком, яке було неправильно закрашене. Досі зареєстрували 543 випадки сальмонеллі, недуги, яка появляється після затроєння харчами.

ЯК ВИКАЗАЛИ ТЕПЕР слідкування за торгівцями звірини, в ЗСА існує велика нелегальна торгівля різними дикими звірями, яка осягнула тепер вже подібні пропорції, як торгівля наркотиками.

З УВАГИ НА ДУЖЕ низький стан поверхні води у резервуарах, які доставляють воду у стейті Ню Йорк, сподіються вже в найближчому часі гострих обмежень для населення в уживанні води. Як на сьогоднішній день, збірники води є лише на 59 відсотків заповнені.

ФАРМАЦЕВТИЧНА КОМПАНІЯ А.Г.Робінс повідомила, що відложила на заплачення відшкодувань тисячам жінок, які вживали її засоби на контролювання народин 615 мільйонів долярів. Досі внесено вже до суду 12,000 скарг жінок, які вживаючи цей охоронний засіб дістали інфекцію, поронення або залишилися стерильними.

ЛІКАР Д-Р МАРІО ЯСКАЛЕВІЧ, який став славний з приводу процесу в стейті Ню Джерзі, що він спричинив смерть п'ятьох пацієнтів, щоб в цей спосіб скомпромітувати хірургів, які їх оперували, помер тепер в Аргентині у віці 57 років. Процес проти нього закінчився звільненням його з уваги на брак доказів.

В річницю смерти сл. п. Г. Китастого

Капеля Бандуристів імени Тараса Шевченка вшановує його пам'ять як колишнього довголітнього мистецького керівника і диригента. Вшановуючи його світлу пам'ять, Капеля з її теперішнім диригентом Володимиром Колесником, присвячують йому заплянованy концертову поїздку та стараються зберегти його мистецькі і творчі надбання та інтерпретацію щоб представити їх в концертах Капелі, які почнуться з початком травня ц.р. Хай це буде ще одним розкішним вінком квітів на його ще свіжу могилу.

Відправлять Панахиду в першу річницю смерти Г. Китастого

Бавнд Брук, Н. Дж. — В першу річницю смерти композитора і диригента Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка в Дітройті та батька кобзарської молоді св. п. Григорія Китастого тут в суботу, 6-го квітня ц.р., о год. 10-ій рано в церкві-пам'ятнику св. Андрія в Савт Бавнд Бруку буде відправлена Панахида за його душу, у якій візьмуть участь бандуристи з метрополітального Ню Йорку, Ню Джерзі й околиць. Керівництво Школи Кобзарського Мистецтва повідомляючи про це, запрошує до участи в Панахиді все українське громадянство, а тих, що не зможуть особисто прибути, помолитися за душу Покійного.

В СВІТІ

В ЮГОСЛАВІЇ ПОБУВАЛА американська військова делегація, яку очолював сам шеф генерального штабу армії ген. Джан Вессі. Югославське пресове агентство Танюґ повідомило, що військовики ЗСА перевели цілий ряд розмов з югославськими штабовими старшинами і відвідали деякі військові з'єднання. Згадане агентство, покликаючись на добре поінформовані джерела, каже що ген. Дж. Вессі відвідав перед приїздом до Београду також Румунію. Якщо це відповідає правді, то ген. Вессі був найвищим рангою старшиною, який відвідав східньоевропейську комуністичну країну після закінчення Другої світової війни.

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ застрелили в Атенах, Греція, з автоматичної пістолі прокуратора кримінального суду. Поліції, яка після доконаного вбивства замкнула усі виїзди з міста і зупинила рух на летовищах, не вдалося досі зловити вбивників, які втекли з місця злочину на мотоциклі. Терором в Греції займаються переважно комуністи і скрайньо-ліві елементи, які хочуть витворити паніку і причинитись до неспокоїв в країні.

ФРАНЦУЗЬКОГО ДИПЛОМАТА, захопленого на вулицях Бейруту в минулому тижні, знайшли живого і здорового. Речники французької амбасади заявили, що Жіля Пейроллеса, 32-річного директора культурного центру в Тріполі, терористи звільнили мабуть під тиском французького уряду, хоч вони до цього, очевидно, не признаються. Вісім інших західніх закладників, в тому числі п'ять американців, перебувають ще в руках терористів.

АМЕРИКАНСЬКІ І СОВЄТСЬКІ представники відбули в Женеві двогодинну сесію, на якій обговорювали справу американської космічної зброї. Ходять поголоски, що голова совєтської делеґації плянує внести формальну пропозицію, щоб вписати на порядок нарад переговорів справу стратегічної оборонної ініціятиви президента Роналда Реґена, хоч Уряд ЗСА виразно заявляв, що ці досліди не можуть бути включені у програму розмов, бо СДІ не є ще зброєю в повному розумінні цього слова. Крім того тепер стало відомо, що СССР веде досліди з подібною космічною зброєю вже від довшого часу, про що докладно поінформував кореспондентів секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер, а це про це совєти ні словом не згадують у своїй пропаґандивній кампанії проти американських дослідів, — кажуть політичні спостерігачі.

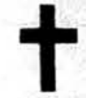
НОВООБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ Бразилії 75-річний Танкредо Невес перейшов четверту з черги операцію і, як кажуть поінформовані особи, стан його здоров'я постійно погіршується. Він не міг бути заприсяжений в день інавгурації і цілою церемонією проводив віцепрезидент, який тепер веде усіма державними справами. В політичних колах існує переконання, що Невес мабуть не повернеться до повного здоров'я і тоді прийдеться проголосити нові президентські вибори, щоб утвердити демократичну систему і встановити першого цивільного президента після 21-річного владування військової хунти у Бразилії.

В МОСКВІ ПОШИРИЛИСЯ чутки, що голова Ради Міністрів СССР (совєтський прем'єр) Ніколай Тіхонов тяжко захворів і перебуває у шпиталі на лікуванні. Західні дипломати покищо обережно розглядають ці поголоски, щоб не наразитись на неприємності. Н. Тіхонову минуло 79 років життя і вже на похоронах Константина Черненка він не почувався добре і в нього видно було сліди якоїсь поважної хвороби, — кажуть спостерігачі. Совєтські офіційні чинники відмовляються від коментарів чи хочби пояснень в тій справі.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ, згідно з індійськими інформаціями, втратив 15,000 вояків, 3,000 літаків і 20 більйонів долярів у боротьбі з антикомуністичними повстанцями в Афганістані. Американські спеціялісти, які слідкують за подіями в тій країні, погоджуються із поданими цифрами. Москва контролює тепер менше афганської території, як на початках інвазії.

У ДВАДЦЯТЬ ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п.
ОЛЬГИ ШУСТ
яка відійшла у Вічність 9-го квітня 1959 року
відправиться
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в понеділок, 8-го квітня 1985 р., о год. 8-ій ранку,
в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
Про молитви просить —
син — ВАСИЛЬ ШУСТ

Наукове Товариство ім. Шевченка
З жалем повідомляємо, що 28-го березня 1985 року відійшов у Вічність у Трентоні, Н. Дж., і був похоронений 1-го квітня 1985 р. в Бавнд Бруку, Н. Дж.

бл. п. мґр
ІВАН КОСТЮК
активний громадський діяч із великим зрозумінням для української науки, щедрий жертводавець — фундатор нового дому НТШ в Ню Йорку.

Наше глибоке співчуття ВШ. Дружині, Пані Галині.

Управа

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)
ділиться болючою вісткою зі своїм Членством й Українським Громадянством, що в неділю, 31-го березня 1985 року, у Дітройті, Миш., по довгій і важкій недузі, відійшла у Вічність Член нашого Об'єднання

бл. п.
Наталя Костів-Сарамаґа
артистка і співачка Українських Театрів
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Управа ОМУС

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ділиться сумною вісткою з Членством Фундації, Професорами і Студентами УВУ та Українською Громадою, що в четвер, 28-го березня 1985 р. відійшов у Вічність в Трентоні, Н. Дж.

бл. п. мґр.
ІВАН КОСТЮК
довголітній і активний член Фундації УВУ.

Опечаленій Дружині і Родині Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

У Світлу Пам'ять Покійного, Управа Фундації УВУ призначила в Його імені одну стипендію на літній семестр 1985 р. на студії українознавства при Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

Управа Фундації УВУ

Ділимося сумною вісткою, що 24-го березня 1985 року, трагічно, згинув в Торонто, Канада, на 82-му році життя

св. п.
Роман Данилевич

(нар. 15 вересня 1903 р. в с. Печення, Перемишлянського повіту) голова Братства св. Юрія Переможця в Клівленді-Парма, гол. контрольної ради і довголітній член Старшини Союзу Українських Католицьких Братств і Сестрицтв Америки, гол. Академічної „Обнови", гол. Ради Мирян Українського Патріярхального Товариства в Америці, член Ради Мирян Українського Світового Патріярхального Об'єднання, видатний католицький діяч в Галичині і на еміграції, редактор газет і журналів, журналіст.

Похорони відбулися в Торонто, 28-го березня 1985 року.

В 40-ий день смерти будуть відправлені ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ в Римі, Клівленді, Чикаґо, Торонто і Філядельфії.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СТАРШИНИ
Краєвого Союзу Братств і Сестрицтв Америки
Братства св. Юрія Переможця в Клівленді-Парма

Незабутий...

(Закінчення зі стор. 2)

І далі Блаженніший Патріярх пише: „Силу оцьому моєму хресному шляху В'язня Христа ради давала мені свідомість, що цим шляхом іде також зо мною моє духовне стадо, мій рідний український нарід, всі владики, священики, вірні, батьки і матері, малолітні діти, жертвенна молодь, і безпомічні старці. Я не самотній!"

Оці слова Блаженнішого нашого Ісповідника і Патріярха нагадують слова Святого Апостола Павла, який також Христа ради много витерпів. Витерпіли усі наші Владики, які припечатали це свідчення Христа ради мученичою смертю. Такою смертю померли Владики: Григорій Хомишин, Никита Будка, Йосафат Коциловський, Григорій Лакота, апостольський візитатор Вергун, а на Закарпатті Теодор Ромжа, єпископи Пряшева Павло Гойдич, Хіра, та многі священики, як от: Архимандрит Студитів Климентій Шептицький та протоігумен ВасиліянГрадюк.

Шляхом ісповідників ішли наші Владики: Николай Чарнецький, Іван Лятишевський та Василь Величковський. А скільки понесло мученичу смерть Владик, священиків, монахів і монахинь та вірних імен, яких ми покищо не знаємо, це тільки записане на скрижалях Всемогучого Бога, бо Українська Католицька Церква діє на всіх просторах совєтської тюрми народів.

Правда, большевики старались заінсценізувати спеціяльне видовище для закриття злочину проти основних людських прав, в тому право на свобідне визнавання релігії, а саме вони зорганізували т.зв. „Ініціятивну групу" для воз'єднання на чолі з: о. Костельником, Мельником і Пельвецьким і навіть скликали під нагайкою т.зв. Львівський Собор в 1946 році, який ніякого значення не міг мати, бо його влаштували православні, які жодного голосу в греко католицькій Церкві не могли мати. Це видовище було зааранжоване і контрольоване тодішнім МБД, тепер КҐБ.

Цей незаконний акт нищення нашої Церкви натаврував вже був Вселенський Архиєрей Папа Пій XII у своїй Енцикліці „Оріенталес Омнес" з дня 25-го березня 1945 року та торжественно 15-го грудня 1952 року.

Наш [illegible]опат під проводом Патріярха Кир Йосифа дня 2-го грудня 1980 склав таку засуджуючу заяву відносно того так званого „Львівського Собору": „Ми українські Єпископи, зібрані біля Блаженнішого нашого Отця і Глави Кир Йосифа Сліпого... зібрані за благословенням Святішого Архиєрея Папи Івана Павла II, цим заявляємо всім членам духовенства, чернецтва й усім нашим вірним в Україні і на поселеннях по всьому світі, що собору чи синоду нашої Церкви, на якому наша Церква зривала б свій святий зв'язок з Апостольським Римським Престолом, ніколи не було та, що так званий „Львівський собор 1946 року" не мав і не має нічого спільного з нашою Українською Церквою, яка була і є вірним членом Вселенської Церкви — Христового таїнственного Тіла, якого видимою головою на землі є Святіший Отець Папа Римський, Наступник Святого Апостола Петра та Намісник Господа нашого Ісуса Христа". Це офіційний історичний документ і всякі большевицькі крутійства та кремлівського ставленика Патріярха Пімена тут не мають ніякого значення.

Не знаємо чи то Боже Провидіння так покермувало, що так звані ініціятори скоро пощезали з овиду, а про голову ініціятивної Групи о. Костельника є сказано в останньому випуску „Хроніка Католицької Церкви на Україні", що в його ліквідації брав участь майор КҐБ Гаркавий, який мав також пряме відношення до убивства Ярослава Галана".

Отже виходить, що врешті тою усі не наївні припускали, що о. Костельника зліквідували самі большевики, а не націоналісти, як це трубіли большевики. Дивним тільки є, що навіть такий вірний прислужник большевиків, яким був Ярослав Ґалан, також за цією засадою, що „зробив свою робору", мусів відійти з наказу тих, яким служив і помагав ліквідувати Українську Католицьку Церкву.

Українська Католицька Церква в Совєському Союзі, не зважаючи на тяжкі переслідування через тих сорок років, існує і діє і так, як сказав раз Блаженніший Патріярх, „не хоче вмирати".

Господь дає силу в терпіннях за святу справу, а найкращим доказом є оті „Хроніки", які час від часу продістаються у вільний світ і дають відомості про свідчення за Христа таких Божих мужів, як: о. Будзінський, о. Антін Поточняк, о. Михайло Винницький (редемпторист), а зі світських Йосиф Тереля та много, много інших. Вони, оті визнавці Христа ради потребують нашої допомоги, потребують наших молитов, та, як це вони подають в останній „Хроніці", потребують нашої тут єдности, щоб одним фронтом домагатись свободи релігійної і національної для наших братів і сестер в окупованій Україні.

Цього вимагає добро Церкви і добро нації і це мусять зрозуміти і взяти до уваги як провідники духовні, так і провідники наших політичних, чи громадських організацій, бо тільки в єдності сила народу.

Пляни праці ради для справ культури СКВУ

Основна увага плянів праці Ради для Справ Культури у цій каденції її діяльности є і буде присвячена достойному відзначенню 1000 річчя удержавлення християнства в Україні та його ролі у розвитку українського народу, головно в ділянці культури. Усі складові організації та об'єднання Ради, як теж її рефентентури, накреслюють свої пляни на найближчі роки діяльности.

Найвизначнішою подією 1984 року був Конгрес української науки, складений із п'ятнадцяти наукових установ, товариств та представників Рад СКВУ — Ради Наукової і Ради для Справ Культури, які обрали Ювілейний комітет для відзначення 1000-річчя християнства України, очолений ректором УВУ проф. В. Яновим. Комітет репрезентує українську науку цілої української діяспори та екуменічної участи Українських Церков під протекторатом СКВУ через Ради СКВУ — науки та культури.

Конгрес Української Науки виявить свою діяльність не лише ювілейними конференціями на всіх континентах наших поселень, але виданнями праць усіх конференцій, матеріяли яких підготують комісії: Історична (голова — проф. Аркадій Жуковський) правнича (о. проф. Ісидор Патрило), Літургічна (о. проф. Іван Музичка), Мовна, (проф. Олекса Горбач), Мистецька (д-р Богдан Стебельський), Літературна (проф. Ігор Качуровський), Богословсько-філософська (о. проф. Іван Гриньох).

Завдання комісій підшукати найкращих авторів із згаданих ділянок культури та опублікувати окремими виданнями обраним апаратом Конгресу Української Науки.

Незалежно від плянів Конгресу української науки Рада для Справ Культури безпосередньо і через свої складові організації і об'єднання готує до ювілейного року: 1. Третю світову виставку образотворчих мистців у галерії КУМФ у Торонто, присвячену тематиці релігійного мистецтва усіх його стилів продовж 1000-річчя їх виявів, які збагачували і збагачують творчість сучасного українського мистецтва своїми традиціями; 2. Літературний Конкурс Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка на тему „Героїка боротьби українського народу за суверенну християнську Україну". 3. Рада для Справ Культури підтримує морально та інспірує видання до 1000-річчя „Історія українського мистецтва" Івана Кейвана, „Історія української культури" Мирослава Семчишина (НТШ у ЗСА), „Голокост українського народу та його культури", збірник (НТШ у Канаді), „До генези українського народу та його культури" Богдана Стебельського (НТШ у Канаді) і етнографічний „Збірник орнаментів церковних тканин" (музей Союзу Українок у Канаді). „Збірник літератури, присвячений 1000 річчя хрищення України" готує Об'єднання письменників „Слово".

Незалежно від плянів Ради для Справ Культури готуються проекти різних складових організацій СКВУ, як теж і спонтанно звороених комітетів, що мають власні пляни. Зокрема пляни творених спонтанно комітетів, які звертаються по патронат до Секретаріяту СКВУ, щоб відкрити стежку для збирання фондів для своїх проектів, повинні бути не лише реєстровані в СКВУ, але узгіднювані з Комісією СКВУ, яка складається із Президії Секретаріяту, представників наших Церков і Рад Культури та Науки, щоб уникнути дуплікування проектів чи аматорської некомпетентности проектодавців, що бажають діяти під протектором СКВУ.

Від Голготи...

(Закінчення зі стор. 2)

ку ролю. Великдень це „великий день", день весняного повороту сонця, коли дні починають більшати. Вже червоний колір крашанки нагадує сонце. Більшість гагілок, як „Воротар", „Зельман" зображують оборот сонця. Чималу ролю відіграє у великодній обрядовості вогонь. У Великодню суботу майже по всій Україні хлопці розпалюють вогні. Вірили, що цими вогнями очищували повітря від усякої нечистої сили, і щоб урожай був добрий. Це святий вогонь і його не гасили; він сам від себе мусів погаснути. Важливе значення мала теж запалена свічка, особливо у Страсний Четвер. Несли її запалену аж до дому й випалювали нею в хаті хрести. У великій пошані була й вода, яку вважали джерелом усякого життя. Її вплив на плодючість землі — безперечний.

Традиція для народу це те саме, що коріння для дерева. Люди, які втрачають традицію, втрачають власне обличчя. Зберігання традиції — це одне із завдань української спільноти в діяспорі. Вона - потрібна для виховання молодих поколінь в українському дусі.

У Великодню Неділю просім Воскреслого Христа про духову силу для нашого народу. І нам, українцям на чужині, треба теж готовитися до великого дня воскресення нашого народу.

Хоч бачимо свій шлях
у тернах,
Але ми знаємо,
по днях страждань
Голготи —
Йде Воскресення день !
Ми сміло ставимо життю
чоло —
Для нас у срібні дзвони
дзвонить джерело.
Для нас лунає
— великодній дзвін:
Христос воскрес !

(Уляна Кравченко:
Із збірки „Карітас")

Річні сходини Пластової станиці в Пассейку

У неділю, 10-го березня ц.р., о 4-ій годині по полудні у пластовій домівці при Українській Централі на Говп авеню, Пассейк, Н. Дж., відбулися річні Загальні сходини місцевої пластової станиці, метою котрих було вислухати звіти про пророблену працю уступаючою старшиною в 1984-85 році, вибрати нову старшину на 1985-86 рік й обговорити пляни і побажання щодо праці в наступному році.

Пласт є Організацією Української Молоді, очоленої Крайовими Пластовими Старшинами (КПС) та Крайовими Радами (КПР Контрольним органом), обраними активними членами Пласту в кожнім краю українського поселення з тою самою засадою і метою — виховувати українську молодь відповідно до можливостей і спроможности в данім краю. В кожнім краю організація працює через місцеві осередки, що називаються пластовими станицями. Такою ж однією з місцевих станиць є пластова станиця Пассейку в околиці метрополітального Ню Йорку. Вона працює тут вже понад 35 років, виховуючи вже кілька поколінь вибраної, зразкової української молоді цієї околиці. Головним і єдиним завданням Пласту є виховувати українську молодь в дусі справедливости, чесного змагу, віри у Бога і Україну, відповідальности, витривалости, розвитку сильного і стійкого характеру, патріотизму, пошани до життя і всього живого та природи. Тобто, виховання добрих громадян. Наслідки пластової праці є численні і відчуваються у кожній ділянці громадського життя. Під цю пору можна звернути увагу на те, що генерал УПА Тарас Чупринка (Роман Шухевич), котрий загинув у бою з окупантом України, червоною московщиною 35-ть років тому, 5-го березня 1950 року, був одним із вихованців і вихователем Пласту ще в Україні. Таких прикладів є дуже багато, так, як і прикладів провідників української громади у кожній ділянці нашого життя тут поза Україною.

Ті, для кого Пласт існує, українська молодь: поділена за віком на два улади новацтво від 7-ми років до 11-ти, та юнацтво до 18-ти років життя. Улади, що існують для того, щоб допомагати у вихованні новацького і юнацького уладів — це улади старших пластунів, що вибули з юнацтва по своєму віці, та улад сеніорів що за своїм віком вибули зі старшого пластунства. Ці улади жертвенно і віддано працюють з молоддю і для молоді у силу свого обов'язку супроти суспільства і Пласту, що виховав їх коли вони за своїм віком переходили улади новацтва і юнацтва. Праця в новацькому і юнацькому уладах проходить і кермується на підставі досягнень певних ступенів у здобутті знання, віку і плекання характеру. Найвищим таким ступенем в уладі юнацтва є підготова здавання і отримання третьої проби, тобто звання „Скоб" у юнаків, а „Вірлиця" в юначок. Є ще один ступень „Гетьманський Скоб", що надається тим, хто досягне велике число умілостей з пластового виховання, відзначиться відданістю і послідовністю у громадській праці та виплекає зразковий характер. Це все є фундаментом пластової праці і діяльности теж тут у пластовій станиці Пассейку.

Сходини відкрив станичний сен. Маркіян Титла в присутності о. Гліба Лончини з місцевої української католицької парохії, пластовим кличем та молитвою, після чого ведення сходин було передане пл. сен. Константинові Ваньо, голові, і пл. сен. Богданові Крамарчукові, писареві, з отцем Глібом Лончиною в почесній президії. Звіт з пророблено праці в 1984-1985 році подали члени уступаючої станичної старшини: пл. сен. Маркіян Титла - станичний, пл. сен. Марія Бакалець - заступник станичного за кошову, пл. сен. Ярослав Федун в заступстві кошового, та пл. сен. Мирося Ваньо - фінансовий референт. У підсумках, праця складалася з усіх ділянок виховної праці з новацтвом та господарської підтримки для уможливлення проводити виховну працю з молоддю. За словами пл. сен. М. Бакалець, що виконувала функцію виховно-вишкільної референтки в складі станичної старшини, праця складалася з відбуття пластових сходин роїв новацтва і гуртків юнацтва, відправ, на прогульки, пластових свят, виховно-вишкільних літніх пластових таборів та участи в загальногромадських подіях, наприклад, відзначення роковин побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові та протест проти русифікації в Україні, що відбулися у Вашінгтоні. Участь юнацтва і старшого пластунства у виховно-вишкільних таборах минулого літа, яку часників чи членів булав таборів і вишколів, розтягалася від пластової оселі в Ню Йорку „Вовча Тропа" до Каліфорнії. Пл. сен. Федун звернув також слушну увагу на те, що деколи відчувається брак зацікавлености у праці Пласту самими батьками пластової молоді, що відбивається дещо негативно на житті і праці дітей. Він також звернув увагу на те, що методи і підходи, ті, що вживалися попередньо у пластовій праці не можна уживати тепер, коли ми живемо в часі полетів у космос та компюторів, що блискавично допомагають у вирішуванні колись то затяжних і складних проблем. Для нового підходу потрібно якнайбільше вживати знання і фаховість нашого старшого пластунства у виховній праці з доростаючою молоддю. З рамени Станичної Ради, що складалася з пл. сен. Ярослава Федуна, голови, та членів — пл. сен. Романа Микити та пл. сен. Володомира Гноя, звітував пл. сен. Р. Микита, ствердивши, що всі члени уступаючої старшини працювали віддано і відповідально у повній співпраці. Особливе признання Рада винесла станичному пл. сен. Маркіянові Титлі, що не дивлячись на тяжку операцію, таки працював, віддаючи всю свою енергію для добра молоді. Особливе признання Рада винесла також пл. сен. Марії Бакалець, що у відсутності станичного заступала його і виконувала все, що від неї вимагалося в житті станиці. На закінчення Рада уділила абсолюторію усім членам уступаючої старшини з подякою за їх жертвенність і відданість пластовій праці.

На наступну каденцію, 1985-1986 рік сходини обрали нову Станичну Старшину і Раду в такому складі: пл. сен Мирося Ваньо - станична, пл. сен. Зеня Брожина - перший заступник, пл. сен. Ярослав Федун - другий заступник, ст. пл. Ліда Гук - протоколярний писар, ст. пл. Муся Мочула — кореспонденційний писар, ст. пл. Марта Кордуба - скарбник, ст. пл. Ліда Целюх - референт преси, пл. сен. Ярослав Безушко - господар, ст. пл. Петруся Паславська - спортовий референт, ст. пл. Марта Альбоща - кошова, пл. сен. Володимир Рудакевич - референт коляди та пл. сен. Маркіян Титла - голова Станичної Ради, і члени Ради — пл. сен. Марія Бакалець і пл. сен. Роман Микита.

Після дискусії і обміну думок та ідей щодо праці з молоддю і місцевих перешкод щодо виконання того далекосягаючого змагу та заключного слова новообраної станичної пл. сен. Миросі Ваньо, новообрана станична з одноголосним відзивом учасників сходин закрила сходини пластовим кличем „Сильно!" Красно! Обережно! Бистро!"

Микола Панченко

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 9

О. Мурій, Монтреаль	30.00
В. Полярний, Плантейшен	30.00
І. Стефуришин, Ірвінгтон	30.00
М. Паращак, Торонто	17.00
І. Свищук, Байон	17.00
С. Матковський, Рочестер	15.00
В. Барабаш, Гартфорд	12,00
М. Гайдукевич, Канада	12.00
Д. Галушка, Стофвілл	12.00
Я. Лаптута, Торонто	12,00
Г. Лозинський, Чикаго	12.00
К. Медвідський, Торонто	12.00
М. Мисюк, Ліндбрук	12.00
Й. Порайко, Лос Анджелес	12.00
П. Данилюк, Гаєтсвілл	10.00
С. Нечипорук, Чіктовага	8.00
Л. Артимишин, Вудсайд	7.00
Ю. Біндас, Семінол	7.00
Я. Волан, Монтреаль	7.00
Д. Вруський, Чикаго	7.00
П. Дудар, Монтреаль	7.00
Й. Зубрицький, Джерзі Сіті	7.00
С. Карпюк, Дітройт	7.00
В. Кендус, Бруклин	7.00
З. Клюфас, Гайленд Парк	7.00
П. Лущак, Тандер Бей	7.00
В. Мельничин, Френкфорт	7.00
М. Садлик, Пассейк	7.00
С. Сталник, Чикаго	7.00
М. Франко, Клівленд	7.00
Я. Яблонський, Монткальп	7.00
Л. Стихно, Воррен	6.00
М. Бекіш, Ірвінгтон	5.00
С. Василенко, Фінікс	5.00
М. Вербяний, Линден	5.00
С. Йон, Філядельфія	5.00
І. Ключник, Лос Анджелес	5.00
М. Кончак, Дітройт	5.00
І. Настук, Юньйон	5.00
С. Осадца, Глен Спей	5.00
І. Сагайдачний, Перу	5.00
Т. Гайдукевич, Флінт	4.50
І. Сось, Силвер Спрінг	4.00
К. Гадзевич, Гартфорд	3.00
Т. Пастушенко, Ірвінгтон	3.00
М. Ярмолюк, Расселвілл	3.00
М. Андрейко, Бруклин	2.00
П. Борковський, Монагокін	2.00
І. Була, Ессекс Джт.	2.00
М. Витвицька, Іст Гановер	2.00
І. Воробель, Чикаго	2.00
Ю. Гнат, Ірвінгтон	2.00
В. Горчаківський, Денвер	2.00
Р. Дяків, Ст. Катаринс	2.00
М. Довгенко, Лос Анджелес	2.00
І. Додик, Ст. Катаринс	2.00
А. Житинський, Фінікс	2.00
Е. Зелем, Філядельфія	2.00
М. Каркоць, Ст. Пол	2.00
В. Кобилянська, Ст. Катаринс	2.00
Г. Когут, Голлівуд	2.00
М. Коженьовскі, Філядельфія	2.00
С. Кравець, Вашінгтон	2.00
Я. Кравчук, Парма	2.00
А. Криницький, Сієтл	2.00
Н. Литвинець, Рочестер	2.00
о. Л. Любомирський, Ню Бритен	2.00
В. Матичак, Чикаго	2.00
А. Матушевська, Флашінг	2.00
Р. Михайлів, Баффало	2.00
М. Міщенко, Мт. Проспект	2.00
М. Міщук, Карнегі	2.00
М. Муха, Вестон	2.00
Н. Мягка, Освіго	2.00
А. Наливайко, Чикаго	2.00
Д. Нестеренко, Маскетайн	2.00
Г. Олійник, Мінеаполіс	2.00
Ю. Олійник, Сакраменто	2.00
о. Ю. Осадца, Глен Спей	2.00
М. Попович, Торнтон	2.00
О. Поритко, Філядельфія	2.00
Л. Рогозинський, Медисон	2.00
С. Сагата, С. Гемпстед	2.00
С. Самолюк, Балтимор	2.00
С. Сахно, Вестлейк	2.00
І. Симчик, Мейплвуд	2.00
І. Ситник, Філядельфія	2.00
В. Скробач, Рочестер	2.00
В. Столярський, Омага	2.00
Я. Сточанин, Пелл Лейк	2.00
В. Тимчишин, Ню Йорк	2.00
П. Холявка, Ютика	2.00
М. Чвіль, Лонг Айленд Сіті	2.00
М. Чорнодольський, Бронкс	2.00
П. Шандрук, Філядельфія	2.00
Н. Шкільник, Акрон	2,00
Ю. Ямнюк, Торонто	2.00
М. Яросевич, Довнес Ґров	2.00
Ю. Клюковська, Чикаго	1.00
Н. Шутереба, Авока	1.00

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ВІВТОРОК, 23-го КВІТНЯ 1985 р.

Кергонксон, Н. Й. Річні загальні збори 88-го Відділу, о год. 6-ій веч. на Союзівці. На порядку нарад: звіти і вибір Управи на черговий рік. — Управа